

Sedlec-Prčice

Kraj: Středočeský

Správní obvod: Sedlčany

Nadmořská výška: 407 m n. m.

Počet obyvatel: 2 850

Adresa URL: www.sedlec-prcice.cz

Okres: Příbram

GPS souřadnice: 49.573211N, 14.533006E

První pís. zmínka: 1318 (706 let)

PSČ: 257 91

Sportovní možnosti Sedlec-Prčice

Městem prochází modrá a zelená turistická trasa. Také cyklostezka 11, 1154, 0042 a 0074.

Zajímavá je pro tuteisty Červená trasa - trasa na Javorovou skálu (cca 12 km) Ze sedleckého náměstí vyjdeme po modré turistické značce západním směrem. Přes Ježovku - kapličku zasvěcenou Panně Marii. Stojí nad pramenem - studánkou. Údajně byla objevena roku 1541 jako zázračné místo. Podle místního romanopisce Prokopa Chocholouška (1819 - 1864) vznikl název tak, že se u tohoto místa "zježili ševci", kteří bránili Sedlec proti pasovským v roce 1611. Pokračujeme dál po modré značce. Ve stoupání kousek pod spáleništěm Brázdova včelína si odpočineme u Remízu. Od skupinky bříz je totiž velmi pěkný výhled na Český Merán. Stále po modré přijdeme do osady Sušetice. Zde má chalupu sedlecký rodák, malíř Českého Meránu - Karel Chaba (*1925). V jeho obrazech (motivy ze Staré Prahy i z našeho kraje) se naivismus pojí s moderním uměním. Modrá nás provází dál. Hned za Sušeticemi leží vlevo vrch Lísek (555 m n. m.). Sedlecký rodák Jaroslav Spirhanzl - Ďuriš (1889 - 1960) mu věnoval knihu Kvetoucí svět. Kopec je pokryt teplomilnou květenou. V lese narazíme na červenou značku. Zde se musíme rozhodnout, kterou variantu další cesty zvolíme. Pokud zvolíme levou, půjdeme východním směrem po červené, dostaneme se na lyžařskou sjezdovku ve výšce 700 m n. m. Odtud se nám opět naskytne úchvatný výhled do údolí na město Sedlec-Prčice a Český Merán. Pokud chceme jít paralelní cestou, to je vpravo, kousek se vrátíme po červené značce a stoupáme po lesní asfaltce. Tentokrát nás výhledy provází celou cestu, protože les je po nedávných vichřicích značně prořídilý. Na vrcholu stoupání mineme vysílač, který se nachází na nejvyšším bodě Českého Meránu - Javorové skále (723 m n.m.). Obě cesty se sejdou v Ounuzi. Jedná se o nejvýše položenou osadu v kraji (715 m n. m.). Kromě zajímavého jména tu najdeme dřevěné lidové stavby, díky nimž byla roku 1995 Ounuz vyhlášena vesnickou památkovou zónou. Pokračujeme po červené a hlídáme si levou stranu. Asi po půl km objevíme zajímavý přírodní útvar - žulový útes zvaný (8) Čertovo břemeno. K obrovskému balvanu, který Čertovo břemeno tvoří, se váže pověst o čertovi, který nesl kámen na zničení nadějkovského kostela. Zasáhly však nebeské mocnosti a jeho úmysly překazily. Rozlíčený čert v kameni zanechal své stopy. Pokračujeme po cestě dolů do osady Cunkov. Zde se nachází farma na chov huculských koní, kousek po silnici směr Alenina Lhota je zase farma zaměřená na chov bizonů. Po nich se celá farma i s restaurací a penzionem jmenuje. Silnice dolů na Jetřichovice má velký spád, žlutá turistická značka sice serpentinu zkrátí, ale náklon cesty je ještě strmější. V dolní části přijdeme do lesa Jehliště. Lesní inženýr a spisovatel František Krtíl (1901 - 1983) z Uhřic během svých toulek za myslivostí prošel mnoho revírů po celých Čechách. Za nejhezčí kout ale vždy považoval Jehliště. Píše o něm v knize "Z mých lovišť". Prales Jehliště je unikátní ukázkou květnatých bučin a připravuje se zde vznik přírodní

rezervace. Žlutá značka vychází na silnici nad hrází nového rybníka a do Jetřichovic je to už jen malý kousek. Ve středověku tu byly dvě tvrze, jedna u rybníčku "Na hrázkách" a druhá na místě dnešního zámku. Zámek se skládá ze dvou částí - barokní, postavenou Mitrovskými z Nemyšle a novější, postavenou před 150 lety pozdějším majitelem J. Kaňkou v pseudogotickém slohu. Při zámku je dvouhektarový anglický park s několika sochami z dílny F. I. Platzera. Novorománská kaple P. Marie Sedmibolestné stojí na konci parku směrem na Vrchotice. Kapli, stejně jako zámek, navrhl významný architekt Josef Niklas a roku 1859 ji vysvětil českobudějovický biskup J. V. Jirsík. Vrátime se však zpět do vsi na žlutou značku a pokračujeme po ní do Uhřic. Tvrz, připomínaná již roku 1388, stojí na východní frontě dvora. Ze strany nad potokem jsou zachována renesanční sgrafita (psaníčka) a mohutné opěrné pilíře. Na vidlici cest u uhřické kapličky se dáme vpravo a oborou kolem „Žižkových dubů“ je to do Sedlce již pouhý 1 kilometr.

